

Greenbooks

ยังไม่สิ้น กลิ่น รัก

รวมเรื่องสั้น
“เช็กซ์แฮร์ธา”
มุขลิกเร็นแห่งรัก
ในชอกอารมณ์หวานไหว

อึ้ง

นักเขียนขายดีตลอดกาล
เจ้าของผลงาน Bestseller 67 เล่ม

Greenbooks

รวมเรื่องสั้น “เช็กซ์หรรษา” อ่านเพลิน ไม่อณาจารย์เกินงาม จากชุด “กลืนรัก”

ยังไม่สิ้น กลืนรัก

- อีแรง -

ขอเชิญท่านปล่อยอารมณ์ตามสบาย
หามุมสงบเงียบๆ ขยับเสื้อผ้าให้ปลอดโปร่ง
แล้วผมจะนำท่านเข้าไปในแง่มุมลึกเร้นแห่งรัก
ที่แซมอยู่ในชอยอารมณ์อันวิบวับหวานไหว
ของเหล่าชายหญิงทั้งหลาย...

ยังไม่สิ้นกลืนรัก คืองานเขียนรวมเรื่องสั้นสไตล์เช็กซ์หรรษา ที่ชวนให้อ่านเพลิน ไม่อณาจารย์เกินงาม และเรียกรอยยิ้มได้ในทุกตอน

ผลิตโดย Greenbooks สำนักพิมพ์ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) 378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170 โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4926, 4837 โทรสาร 0-2434-3555, 0-2434-3777, 0-2435-5111 E-mail: HYPERLINK "mailto:info@amarin.co.th" info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 ห้ามคัดลอกเนื้อหา
ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแถบบันทึกเสียง ตลับวีดิทัศน์ หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการ
อื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-18-3600-9

ตัวอย่าง

สารบัญ

1. คำนำสำนักพิมพ์
2. คำนำผู้เขียน
3. รักต้องเจ็บ
4. คืนหนึ่ง...ไม่นานมานี้
5. รักทแยงมุม
6. ด้วยเสียงแห่งรัก
7. ยังไม่สิ้นกลิ่นรัก
8. รักลึมยืม
9. สายฝน...เพื่อนรัก...บรรณาการ
10. ดัชนีรัก (Love Index)
11. บัวใสในน้ำอุ่น
12. รักต้องกล้า
13. แก้วร้าวและภูเขาไฟ
14. ประวัติและผลงานผู้เขียน

ตัวอย่าง

คำนำสำนักพิมพ์

กลืนรักในเมืองดิบ, ยังไม่สิ้นกลืนรัก และ กลืนรักลอยลม เป็นชื่อหนังสือในชุด “กลืนรัก” งานเขียนสไตล์เท็กซ์ตูลิธีจากเจ้าของนามปากกาชื่อดังอย่าง “อีแฉ่ง” ซึ่งครองใจผู้อ่านมาอย่างยาวนาน ชนิดที่เมื่อสำนักพิมพ์ Greenbooks เริ่มถือกำเนิดขึ้น หนังสือทั้ง 3 เล่มนี้ก็ป็นรายชื่อแรกๆ ที่เราอยากจะทำเป็น E-Book ให้คุณผู้อ่านได้อ่านกัน

จากเล่ม 1-2 (กลืนรักในเมืองดิบ และ ยังไม่สิ้นกลืนรัก) ที่เขียนเป็นเรื่องสั้นสนุกๆ อ่านแล้วรู้สึกจึกจึ้นกับมีรอยยิ้มด้วยชั้นเชิงการเขียนที่ไม่ธรรมดา มาจนถึงเล่ม 3 (กลืนรักลอยลม) ที่พัฒนามาเป็นนวนิยายอ่านเพลิน เราต้องบอกว่าหนังสือทั้ง 3 เล่มนี้ก็ยังสร้างความสุขและความประทับใจ รวมทั้งแฝงมุมมองความคิดดีๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์เอาไว้ได้อย่างแยบยล ชนิดที่แม้เวลาจะผ่านไปสักกี่ปีก็ยังไม่เซย เพราะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก็ยังคงมีเรื่องราวเหล่านี้นวนเวียนอยู่ไม่เคยเปลี่ยนไป

อ่านมาถึงตรงนี้ เราคิดว่าคงพร้อมแล้วที่จะโลดแล่นไปกับเรื่องราววาบวาม ความสัมพันธ์น่ารัก กู๊กิก และहरषาของชายหญิงในหนังสือเล่มนี้ ขอให้คุณเพลิดเพลินให้เต็มที่กับวรรณกรรมดีๆ ที่เรากุมใจนำเสนอแนะคะ

ตัวอย่าง

Greenbooks

พฤษภาคม

2563

คำนำผู้เขียน

คุณผู้อ่านที่รัก

กลืนรักในเมืองดิบ ได้ตัดสินใจบางอย่างในชีวิตของผมไปแล้ว! มันได้ตัดถนนและปูทางใหม่ให้กับชีวิตการเขียนหนังสือของผมอย่างค่อนข้างจะมั่นคงสวยงาม

เมื่อครั้งประเดิมเริ่มเขียนเรื่องสั้นชุดนี้ในนิตยสารกรุงเทพ'30 ใหม่ๆ ผมได้เรียนคุณผู้อ่านไปแล้วว่า มีปฏิกิริยาหลายเสียงสะท้อนกลับมาว่ามันเป็นเรื่องที่ออกจะลามกและทำลายศีลธรรม แต่ก็มีอีกหลายเสียงที่ได้อ่านแล้วและบอกกลับมาว่าสะอาด และไม่มีอะไรเสียหายเลย

ผมพยายามยืนอยู่ตรงกลางและรับฟังทั้งสองเสียง แต่จิตใจนั้นก็ยังแน่วแน่และมุ่งมั่นจะทำงานชุดนี้ต่อไปตามแผนที่ได้วางไว้แล้วอย่างละเอียดรอบคอบ ถือว่าเราตั้งใจดี คิดดีแล้ว งานมันคงจะออกมาไม่เลวไปได้หรอกน่า

แต่หากมันออกมาเลวจริง และเสียงส่วนมากบอกว่ามันลามกมากหรือสกปรกมากจริงๆ ผมก็ต้องยอมรับว่าทำไม่ได้ถึงจุดมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และก็คงจะหยุดเขียนแน่ๆ

บัดนี้ กลืนรักในเมืองดิบ ได้รวมเล่มขายพิสดารตัวเองไปแล้ว มันขายหมดอย่างเงียบๆ...หมดเกลี้ยงอย่างเงียบๆ...และก็ต้องพิมพ์ซ้ำอีก

ผมภูมิใจที่คุณผู้อ่านยอมรับงานเขียนของผมชุดนี้ แต่ก็แปลกใจแบบตลกปนสงสัยอยู่คราตรันว่า ทำไม กลืนรักฯ มันถึงได้ขายหมดอย่างเงียบเชียบเช่นนี้

ที่เกิดความแปลกใจเช่นนี้ ก็เพราะโดยลักษณะของตัวมันเองแล้ว กลืนรักฯ จะต้องครึกโครมเปรี้ยงปร้าง แบบดังก็ดังระเบิดไปเลย หรือวูบก็ต้องวูบแบบถูกด่ายับ แต่ที่มันกลับขายหมดอย่างเงียบเชียบ...และขายเกลี้ยงแบบเกลี้ยงเกลางจริงๆ คือแม้แต่ที่สำนักพิมพ์ก็ยังไม่เห็นลือลั่นเล่ม... เล่มขาดๆ ยับๆ ก็ยังมีคนต้องการซื้อ...ตลกขนาดนี้เลยละครับ

แล้วสันดานของผมก็ทนสงสัยอยู่ไม่ได้หรอกครับคุณผู้อ่าน ผมออกสำรวจตลาดและตระเวนถามผู้อ่านทุกท่านเท่าที่จะถามได้ หลายเสียงบอกว่าสนุกดี หลายเสียงบอกว่ามันดี หลายเสียงเห็นว่าแปลกดี และก็มีบางเสียงตอบว่า อ่านแล้วมันชุ่มชื้นหัวใจดี! ซึ่งก็ล้วนแล้วแต่ชอบอยู่เงียบๆ และเก็บอ่านอยู่คนเดียวแทบทั้งนั้น

และก็เป็นไปตามดวงของผม คือแม้กระทั่งเรื่องชุดนี้ที่ผมตั้งใจเขียนให้ผู้ชายอ่านมากกว่า แต่ผู้อ่านที่ชื่อ กลืนรักฯ ไปอ่านกลับเป็นคุณผู้หญิงตั้ง 70-80 เปอร์เซ็นต์ ผมก็เลยต้องถามเพื่อนผู้หญิงที่อ่านเรื่องชุดนี้แล้วชอบมากกว่า

“ทำไมในเมื่อเธออ่านแล้วชอบมาก และกับบอกว่ามันมากด้วย แต่กลับไม่แนะนำหรือชักชวนให้เพื่อนคนอื่นหาอ่านบ้างล่ะ”

และผมก็ได้รับคำตอบที่สรุปความสงสัยของผมในเบื้องต้นออกมาค่อนข้างชัดเจนว่า

“ชอบจริงๆ ให้อ่าน กลืนรักฯ นี่ ไม่ได้แกล้งพูดเอาใจเธอเลย ชอบมากกว่า ‘บินเหล็ก’ เสียอีก

เพราะมันเป็นผู้ใหญ่มากกว่า แต่เธอจะให้ฉันไปเที่ยวโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้หนังสือเล่มนี้ได้ยังไง ก็เธอเล่นเขียนแต่เรื่อง “อย่างว่า” ทั้งนั้น และมันก็ “เล่นกัน” อยู่แทบทุกบททุกตอน เดียวคนเขาก็จะหาว่าฉันชอบเช็กซ์ไปนะซี!”

และสำหรับเพื่อนนักอ่านฝ่ายชายที่ได้เคยมีโอกาสมานั่งคุยเกี่ยวกับเรื่อง กลิ่นรักฯ นี้ ส่วนมากจะชื่นชอบและพยายามเจาะว่าเรื่องนั้นมาจากไหน และเรื่องนี้เป็นเรื่องของใคร

ที่ถามกันมากที่สุด ก็คงจะเป็นคำถามที่ว่า คิดออกมาได้อย่างไร พล็อตเรื่องที่แปลกๆ และมันๆ อย่างนี้

ฟังเหมือนเป็นการชื่นชมและยกย่อง แต่น้ำเสียงที่แท้จริงนั้น ผมรับได้อย่างชัดเจนว่า...ไปเอาพล็อตของต่างชาติมารีเปลา่ นักเขียนไทยไม่น่าจะเขียนเรื่องสไตล์นี้ออกมาได้ขนาดนี้เลยนะ

ผมฟังแล้วก็ได้แต่อึ้งอืด คืออึ้งโหวงเหวแบบไม่ยอมรับคำชมนี้เลย อยากให้ถามตรงๆ แล้วผมจะได้ตอบตรงๆ มากกว่า

ผมจะขอตอบความสงสัยอันนี้ไว้ ณ หน้ากระดาษแห่งนี้ให้ชัดเจนเลยนะครับ ว่า ผมคิดเขียนเรื่อง กลิ่นรักฯ ชุดนี้ออกมา ก็เพราะต้องการเชื่อมวรรณกรรมยุคใหม่ของไทยไปประสานกับระดับ “สากล” ของโลกปัจจุบัน!

ผมต้องการแปลเรื่องชุดนี้ออกเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อให้ฝรั่งต่างชาติได้อ่านและรู้ว่า นักเขียนไทยก็มีวัฒนธรรมทางความคิดและชั้นเชิงทางวรรณกรรมที่อยู่ในระดับ “สากล” เหมือนกัน

ส่วนจะได้-ไม่ได้ จะดี-ไม่ดี หรือจะถึง-ไม่ถึง ผู้อ่านเท่านั้นจะเป็นผู้ตัดสิน!

แล้วทีนี้ก็มาตอบเรื่องพล็อตเรื่อง ผมเป็นคนที่มีเพื่อนมากและเที่ยวกันมามากตั้งแต่สมัยเป็นวัยรุ่น ปัจจุบันนี้ผมเที่ยวน้อยลงเพราะร่างกายเริ่มทรุดโทรมเจ็บป่วย แต่เพื่อนของผมอีกหลายคนยังแข็งแรงและเที่ยวอยู่ได้อย่างสม่ำเสมอ

การเที่ยวของพวกเขาผมกลุ่มนี้มักจะออกไปทางทะเลชุกชนและทะเล้นหรรษาว่ากันเรื่องเช็กซ์อยู่เป็นประจำ ถึงปัจจุบันแตกกลุ่มและเริ่มล้มหายตายจากกันไป แต่พฤติกรรมของเพื่อนบางคนก็ยังมีความให้เล้าและให้เหินกันเป็นครืนเครงอยู่เสมอ

เพื่อนของผมกลุ่มนี้จัดอยู่ในกลุ่มนายทุนที่พูดวาร์วได้โดยไม่ต้องคุยไม้ และหลายคนก็เป็นนักธุรกิจชื่อดังอยู่ในวงการค้าของไทยในปัจจุบัน พล็อตเรื่องของชุด กลิ่นรักฯ เามาจากเรื่องจริงของไอ้พวกเวอร์นี้ถึง 50 เปอร์เซ็นต์ อีก 50 เปอร์เซ็นต์เป็นการสลับผสมและเป็นการตกแต่งจากความอิจฉาเล็กๆ ของผมเอง!

ที่สนุกสะใจของผมและขอเปิดเผยกับคุณผู้อ่านเป็นครั้งแรก ณ ที่นี้ก็คือ ชื่อผู้ชายในเรื่องชุดนี้ทั้งหมดเป็นชื่อของเพื่อนรักของผมทุกคน! เป็นการแกล้งเพื่อนอีกครั้งหนึ่งที่ผมมีความสุขมาก เพราะเราต่างก็เลยวัยที่จะมีอารมณ์โกรธแค้นกันจริงๆ ไปแล้ว ในระหว่างเขียนเรื่องชุด กลิ่นรักฯ นี้ ผมจึงได้รับโทรศัพท์เสมอๆ ว่า

“ไ้แรง...นี่พอมีงพูด! มึงเขียนเรื่องภาษาอะไรวะ ให้อ่านไปล่อกับยายปราง อีนางนั่นมันทั้งคำทั้งเตี้ย หรือว่ามึงอยากยุ่งกับเขาจริงๆ อาทิตย์หน้าวันวันมาเลย กูจะจับอาบน้ำประแบ่งใส่กลองวางไว้บนเตียงให้เสร็จสรรพ ไ้ห่า!”

ผมก็เลยต้องอธิบายไปว่า

“ก็รู้ใจล่ะว่าปรางเขาไม่สวย มึงจะให้กูเขียนตรงๆ มั้ยล่ะว่าคนสวยของมึงชื่อโฉมศรี เมียมึงเขาจะได้อ่านเรื่องจริงซะเลย!”

อีกรายก็โทร.มาทันทีเหมือนกัน

“คุณแรงครับ คุณเป็นเพื่อนของผมใช่มั้ยครับ คุณกำลังจะทำให้ผมฉิบหายแล้วนะครับ เพราะคุณเลือกเอาเรื่องความลับส่วนตัวของเจ้านายผมออกไปเขียนเล่น แล้วก็เลือกเขียนแบบไม่ปิดบังเลยนะ สถานที่ก็ใกล้เคียงความจริง ยี่ห้อรถก็ตรงกับของจริง แกมอีตัวก็ยังใช้ชื่อจริงซะอีก ถ้าเจ้านายของผมอ่านเจอเมื่อไหร่ ผมถูกกระหึบแน่ๆ แต่ยี่ห้อที่เจ้านายผมเขาไม่สนใจอ่านนิยายไทยหรอก เพราะเขาอ่านภาษาไทยไม่ออก ตอนนี้อย่างผมพยายามกวาดซื้อไอ้หนังสือเล่มนี้ให้หมดไปจากสายตาอยู่ จะได้ไม่ต้องช่วยต่อไปอีก ไข่... ไข่! ต่อไปนี่กูจะไม่เล่าเรื่องอะไรให้มึงฟังอีกแล้ว!”

ผมก็เลยต้องตอบมันไปตามความเป็นจริงว่า

“สงสัยจะต้องช่วยต่อไปอีกนิดวะ เพราะกูเพิ่งจะเขียนเรื่องของมึงจบพอดี ชื่อมึงเป็นพระเอกด้วย แต่นางเอกกูใช้ชื่อคนที่เขาเคยหักอกมึง อ่านแล้วคงแสบพิลึกเชียวะ!”

ส่วนรายสุดท้ายมาเก้ มาเป็นโทรเลขด่วนยาวเพื่อย ความว่า

“หัดชื่อแพกซัวไว้ใช้มั่งสิโว้ย ไม่ก็ตั้งค้เอง นักเขียนห่าอะไรยังเขียนอยู่ได้ด้วยลายมือ ค่าด้วยโทรศัพท์ก็ไม่มัน ต้องค่าด้วยโทรเลขนี่แหละ ใครบอกมึงว่ากูนต์เขาชอบหัวเราะเมื่อถึงเวลานั้น เขาชอบร้องเพลงโว้ย! ส่วนกูก็ได้ร้องให้ กูชอบให้แบบทาร์ซาน เขียนอะไรก็หัดเขียนให้มันตรงความจริงเสียบ้าง คนอย่างกูชอบความจริง ไม่ชอบการบิดเบือน ไฉนนักเขียนไม่มีจรรยาบรรณ!”

แล้วก็มาถึง “กลืนรัก” เล่ม 2 คือ ยังไม่สิ้นกลืนรัก นี่ แก่เรื่องแรกผมเขียนให้ กรุงเทพ'30 ในปีถัดมาจาก กลืนรักฯ เขียนสม่าเสมอตั้งแต่ ม.ค. 33 จนถึง ก.ย 33 แล้วนิตยสาร กรุงเทพ'30 ก็มีความจำเป็นต้องหยุดกิจการไป

ผมเสียดายนิตยสารดีๆ ที่กำลังปรับตัวกำลังจะเข้าที่ และเสียดาย บ.ก. คือคุณไพศาล มังกรไชยา ที่กำลังเข้าใจกับงานเขียนชุดนี้ของผมอย่างถึงแก่นถึงกัน

แต่ผมก็กลับรู้สึกโล่งใจอยู่นิดๆ เหมือนได้ผลึกภาระที่หนักอึ้งบางส่วนออกไปจากสมอง เหมือนได้หยุดพักงานหนักที่เคียดเข็ญและเหนื่อยยากกันมาตลอด แล้วได้ลาพักร้อนเต็มที่อย่างไม่มีกำหนด

เพราะก็ได้เคยเรียนให้คุณผู้อ่านทราบมาก่อนแล้วว่า เรื่องชุด กลืนรักฯ นี่มันเขียนยากและสาหัสเป็นพิเศษ ก็เพราะผมต้องสร้างให้มันมีอารมณ์สองอย่างในเรื่องเดียวกัน นั่นคืออารมณ์วาบหวามและอารมณ์ขัน

บางตอนเขียนให้คนอ่านมีอารมณ์วาบหวามแล้ว ก็ต้องคิดย้อนแกล้งกลับมาให้หัวเราะได้อีก

ส่วนบางตอนที่เขียนออกมาให้ท่านหัวเราะได้แล้ว ผมก็ยังต้องรื้อออกมาเรียบเรียงใหม่ และพยายามสอดแทรกอารมณ์หวามไหวให้เกิดขึ้นกับท่านให้ได้ด้วย ยากจนบางครั้งแค้นังคิดอย่างเดียวทั้งหมดเวลาไปเป็นอาทิตย์แล้ว

แต่พักได้ไม่นาน ก็มีคุณผู้อ่านเรียกร้องอยากจะอ่านเรื่อง “พรรคหยิ่งนี้” ต่ออีก โดยมีนิตยสารอื่นๆ อีกหลายเล่มติดต่อมายังผม ว่าชื่นชมและอยากให้เขียนเรื่องทำนองนี้ให้

ผมใช้เวลาคิดตรึกตรองอยู่ไม่กี่นาทีก็ตอบรับ เพราะยังมีอารมณ์ทะเลาะและเรื่องราวทะเล้นของเพื่อนอีกมากมายที่ยังขายไม่หมด เพียงแต่มีข้อแม้ว่า เรื่องจากนี้ไปอาจจะสร้างอารมณ์ให้ได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น คือวาบหวามหรือไม่ก็ตลกกึกกักไปเลย จะเอาพร้อมกันทั้งสองอย่างนั้น...ผมรับปากไม่ได้ เพราะมันต้องใช้หัวสมองเปลืองเหลือเกิน

เมื่อท่านยินดีซื้อ...ผมก็ยินดีขาย

เรื่องที่ 10 จึงได้ลงที่นิตยสาร EXPRESSION เมื่อเดือน พ.ย. 33

และก็เว้นมานานจนถึงเรื่องที่ 11 ก็ได้ลงที่นิตยสาร FACE เมื่อเดือน ก.พ. 34

รวมทั้งหมด 11 เรื่อง ก็พอจะรวมเล่มเป็นชุด ยังไม่สิ้นกลิ่นรักนี้ได้พอดี...

ผมคาดว่ารูปเล่มคงจะกะทัดรัดเหมาะมือท่านพอๆ กับเล่มแรก ทั้งๆ ที่เล่มนั้นมี 12 เรื่อง แต่เล่มนี้มีเพียง 11 เรื่อง เพราะเรื่องส่วนมากในเล่มสองนี้จะซับซ้อนและยาวกว่า

ผมหวังว่าท่านจะได้รรถรสและความรู้สึกที่ท่านชอบใจไม่น้อยไปกว่า กลิ่นรักฯ เล่มแรก แต่ที่ท่านจะได้รับมากไปกว่านั้นก็คือ บรรยายากดที่เขยิบไกลออกไปจาก “เมืองดิบ” อีกหน่อย เพราะผมเองก็เหลือจะอดขัดกับภาวะมลพิษในเมืองใหญ่ที่ไร้ระเบียบแห่งนี้ไม่น้อยเหมือนกัน

ถัดจากนี้ไปก็เป็นเวลาของท่านที่จะได้รับรู้และรับสรรพจากเรื่องราวนานาแห่ง ยังไม่สิ้นกลิ่นรัก ชุดนี้ ขอเชิญท่านปล่อยอารมณ์ตามสบาย ห้ามมสบบเสียบๆ ขยับเสื่อผ้าให้ปลอดโปร่ง แล้วผมจะนำท่านท่องเข้าไปในแง่มุมลึกเร้นแห่งรักที่แซมอยู่ในชอกอารมณ์อันวิบวับหวามไหวของเหล่าชายหญิงทั้งหลาย...เพียงให้ได้กลิ่นรักพอชื่นใจ

...ก็พอแล้วนะครับ

อีแฉ้ง

พฤษภาคม 2534

รักต้องเซ็ด

“คะ...คะ มลยอมแล้วคะ โอยยย...ปล่อยมลก่อนสิคะ มลเองก็จะทนไม่ไหวแล้ว หยุดก่อนนะคะก้อง...”

ก้องเกียรติดลยแรงรัดของวงแขนให้เธอได้หายใจสะดวกขึ้น เขาถอนใบหน้าขึ้นจากทรวงอกอวบอิมของเธอ แต่ก็ยังจับใช้ไล่เล็มลำคอกลับขึ้นมาถึงพวงแก้ม คราวนี้เขาจะไม่ยอมตามใจเธอเด็ดขาด!

“นะคะคนดี ปล่อยมลก่อนสิคะ”

“ปล่อยแน่ แต่ต้องถอดก่อน!”

เขาพยายามทำหน้าให้ดูและเค้นเสียงให้เหยียม วงแขนที่ลดลงมาคล้องสะเอวเธออยู่ยังไม่ยอมปล่อยออกง่าย ๆ เนินอกขาวผ่องของเธอแดงเรื่อเป็นปื้นปะปะจากแรงครูดซากกร้านของหมวดเคราของเขาที่เพ่งขึ้นได้แค่อาทิตย์เดียว

“คะถอดคะ แต่ขอมลไปถอดเองในห้องน้ำนะคะ”

มันอะไรกันนักหนา! เขาอยากจะทำอะไรก็ทำไปอย่างนั้น มันมีปมด้อยหรืออะไรน่าเกลียดน่ากลัวที่ต้องปิดบังนักรี คราวที่แล้วเราก็มีความสุขกันดีเรียบร้อยทุกอย่าง เขายอมเชื่อเธอว่าให้เหลือยกทรงใส่เอาไว้ก็เพื่อเสริมอารมณ์ แต่คราวนี้เขาก็จะขอเปลี่ยนอารมณ์ด้วยการรักเธอให้หมดจดทั้งเรือนร่างบ้าง

“นะคะ?” เสียงของเธอแว่ววนจนเขาเก๊กหน้าไม่อยู่ ต้องยืมจนแซมขึ้นยาวเหยียดออกมา...เธอยืมรับ ยกแขนขึ้นโอบกอดรอบคอเขา แล้วจูบแผ่วเบาอีกครั้ง ก้องเกียรติปล่อยแขน

หญิงสาวผันตัวออกและเดินไปยังห้องน้ำ

“แต่ผมจะยืนดูอยู่ด้วย”

เสียงของเขากลับกลายเป็นอ่อนอ่อย ชายหนุ่มเดินตามหลังเธอไป แต่ช้าเสียแล้ว ประตูห้องน้ำปิดปัง และเสียงล็อกก็ดังกริ๊ก...

เขายืนพิงอยู่หน้าห้องน้ำอย่างไม่รู้จะทำอะไรมากกว่าจะคอยแกล้งหรือจับผิดเธอ ถึงแม้คราวที่แล้วจะเป็นครั้งแรกของเรา แต่มันก็เหมือนเคยได้รู้จักและรักกันมาตั้งหลายปีแล้ว มันสุข สมบูรณ์ และมีความขัดเขินกันน้อยมาก

อะไรๆ ก็ดูคล้องจองต้องรสนิยมกันไปหมด แม้กระทั่งเมื่อตอนดื่มกันจนได้ที่และโลมได้กันจนได้อารมณ์ร้อนจัด

เธอปลดเปลื้องเสื้อผ้าให้เขาจนเหลือแต่เนื้อตัวกำยำเปล่าเปลือย และเขาก็ฟอนเฟ้นจนกระทั่งเธอเหลือแต่ชั้นในบางจ้อยสองชิ้นเท่านั้นเอง

“คุณต้องเลือกเองนะคะก้อง ว่าจะเหลือชิ้นไหนไว้ และจะเอาชิ้นไหนออก”